

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 10. Missa est-ne verum Sacrificium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

consequenter negant illud quod essentiam Religionis constituit.

Quæst. 10. Missa est-ne verum Sacrificium?

Resp. Missam esse verum Sacrificium de fide est in Concilio Tridentino definitum sub anathemate his verbis: *Si quis dixerit in Missa non offerri Deo verum & proprium Sacrificium, anathema sit.*

Sess. 22. De
Sacrif. Missæ.
Can. 1.

Primum Scripturæ argumentum petitur ex cap. 1. Malachiæ Prophetæ Sacerdotes Aaroneos sic increpantis: *Non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum, & munus non suscipiam de manu vestra: ab ortu enim solis usque ad occasum magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur & offertur nomini meo Oblatio munda.*

6. Aug. lib. 9.
de Civit. Dei,
cap. 3.

Quibus verbis Propheta prædixit; ut ait S. Augustinus: *Cessaturas victimas, quas in umbra futurorum offerebant Judæi, & unum Sacrificium à solis ortu usque ad occasum, sicut jam fieri cernimus oblaturas in Sacrosancto Missæ Sacrificio quod offertur ab omnibus Christianis.*

Neque valet, quod contendunt Hæretici, præfatum illud vaticinium de Sacrificio Crucis intelligendum esse: referuntur enim ex genuina significatione vocis Hebræicæ *Mincha*, quam consultò & sancti Spiritûs afflatu adhibuit Propheta, ut apertè significaret incruentum Eucharistiæ Sacrificium. Nam *Mincha* nihil erat aliud, quàm Sacrificium farinæ, & Panis, ut videre est Levitici cap. 2. quod proindè sua specie, & forma, Eucharistiæ Sacramentum pariter, & Sacrificium luculenter adumbrabat: si quidem cum hujusmodi Sacrificio farinæ, *Mincha* scilicet, quotidie libabatur vinum in jugi Sacrificio Agni, juxta

De Sacrificio Missæ. Cap. I. 225

Iegem, Exodi 29. & 40. quo repræsentabatur altera Eucharistiæ species, scilicet vini, sub qua ex vi verborum consecrationis sanguis Christi ponitur & immolatur, quemadmodum eorundem verborum vi ejusdem Christi Corpus sub Panis specie præsens sistitur.

In Sacrificio Crucis nihil tale cernitur; neque enim in illo farina, & Panis offertur, nec vinum libatur: ergo Propheta nominatim expressit, novum illud, quod præunciabat Sacrificium per vocem Hebræicam *Mincha*, ut se Sacrificium in Pane & vino perficiendum, & ideo à Crucis Sacrificio diversum innuere, & prædicere liquidò declararet. Nam omnes Catholici profitentur sanguinolentum Crucis Sacrificium adumbratum fuisse in cæde animalium, quæ in veteri lege ex Divina institutione sacrificabantur; sed incrementum novi Testamenti Sacrificium in aliis Sacrificiis, & in iis potissimum, in quibus Panis & vinum offerebatur, esse adumbratum asserunt, & credunt.

Quare Concilium Tridentinum congruenter universali traditioni declaravit novi Testamenti Sacrificium, *Esse mundam illam oblationem, quæ nulla indignitate, aut malitiâ offerentium inquinari potest, quam Dominus per Malachiam nomini suo, quod magnum futurum esset in Gentibus, in omni loco mundam offerendam prædixit.*

Sess. 22. De
Sacrif. Missæ.
cap. 1.

Secundum hujus veritatis argumentum sumitur ex Apostolo, Epistola ad Hebræos, cap. 9. *Christus factus est Pontifex in æternum, secundum ordinem Melchisedech.* Scilicet quod sicut Melchisedech Panem, & vinum Deo in Sacrificium obtulit, ita in ultiima Cœna Dominus noster Jesus-Christus obtulit Deo Patrî suam Corpus & sanguinem in Sacrificium sub

K. v

speciebus Panis, & vini. Ita explicant sancti Patres hunc Apostoli locum. S. Cyprianus lib. 2. Epist. ad Cæciliam. S. Ambrosius lib. 5. De Sacram. cap. 1. S. Hieronymus, in Epist. ad Marcellam. S. Augustinus lib. 1. contra adversarium Legis & Prophetarum, & alii.

Sufficiet ad institutum nostrum testimonium sanctorum Irenæi, & Ambrosii adducere.

S. Irenæus qui vivebat in fine 2. sæculi sic ait:

S. Irenæus, lib. 4. cap. 329
 „ Eum qui est ex creatura Panem accepit, &
 „ gratias egit dicens: *Hoc est Corpus meum*; &
 „ Calicem similiter qui est ex ea creatura quæ
 „ est secundum nos, suum sanguinem confessus
 „ est, & novi Testamenti novam docuit obla-
 „ tionem, quam Ecclesia, ab Apostolis reci-
 „ piens, offert Deo in universo mundo, ei qui
 „ alimenta nobis præstat, primitias suorum mu-
 „ nerum: de quo & in duodecim Prophetis Ma-
 „ lachias sic præsignificavit: *Non est mihi vo-*
 „ *luntas in vobis, dicit Dominus omnipotens, &*
 „ *Sacrificium non accipiam de manibus vestris.*
 „ *Quoniam ab ortu solis usque ad occasum, no-*
 „ *men meum glorificatur inter Gentes, & in*
 „ *omni loco incensum offertur nomini meo, &*
 „ *Sacrificium purum. Quoniam magnum est no-*
 „ *men meum in Gentibus, dicit Dominus omni-*
 „ *potens: Manifestissimè significans per hæc,*
 „ quoniam prior quidem populus cessavit offerre
 „ Deo: omni autem loco Sacrificium offertur
 „ Deo, & hoc purum, nomen autem ejus glo-
 „ rificatur in Gentibus.

Sanctus autem Ambrosius in preceationibus ante Missam, sic ait: *Ego, Domine, memor venerandæ Passionis tuæ accedo ad Altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi Sacrificium quod tu instituisti, & offerri præcepisti in tua commemorationem pro salute nostra.*

Quæst. II. Quomodo intelligendum est